

**Maa- ja metsätalousvaliokunnan mietintö n:o
16 hallituksen esityksestä laiksi metsänparannuslain 13 §:n muut-
tamisesta**

Eduskunta on 25 päivänä lokakuuta 1988 lähettänyt valiokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 192.

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina osastopäällikkö Tapio Korpela maa- ja metsätalousministeriöstä, metsänhoitaja Timo Nyrhinen Maataloustuottajain Keskusliitosta, osastopäällikkö Allan Antola Keskusmetsälautakunta Tapiosta, johtaja Jan Heino Centralskogsnämnden Skogskulturista ja apulaisjohtaja Erkki Timonen Pohjois-Savon metsälautakunnasta.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan muutettavaksi 13 päivänä helmikuuta 1987 annetun metsänparannuslain (140/87) 13 § siten, että maanomistajalle metsänparannushankkeen toteuttamiskustannuksiin lainan sijasta myönnettävä avustus olisi 25 prosenttia lainan määrästä, josta maanomistaja luopuu. Lain nykyisen 13 §:n mukaan kyseistä avustusta voidaan myöntää 40 prosenttia enintään 4 000 markan lainan määrästä ja 30 prosenttia 4 000 markkaa ylittävästä lainan määrästä.

Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 1988

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Nieminen, varapuheenjohtaja Rajamäki sekä jäsenet Alho, Anttila, Apukka, Backman, Jokiniemi,

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 1989. Koska esitys liittyy vuoden 1989 tulo- ja menoarvioesitykseen, se tulisi käsitellä tulo- ja menoarvioesityksen käsittelyn yhteydessä.

Saamansa selvityksen perusteella valiokunta toteaa, että metsänparannushankkeiden toteuttamiseen tarkoitettua lainamäärärahaa on jäänyt käyttämättä. Valiokunnan mielestä hallituksen tulee kiireellisesti selvittää metsänparannuslainojen ja -avustusten suhde sekä tarkistaa rahoituksen määrää Metsä 2000 -ohjelmaan nähden.

Hallituksen esityksessä mainituista syistä ja saadun selvityksen perusteella valiokunta pitää lakiehdotusta tarpeellisena ja puoltaa sen hyväksymistä sellaisenaan.

Valiokunta ehdottaa kunnioittaen,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin muuttamattomana.

Laitinen, Metsämäki, Ollila, Saapunki, Saastamoinen, Savela, Tähkämaa, Törnqvist, Westerlund ja Vistbacka.

**Maa- ja metsätalousvaliokunnan mietintö
n:o 17 hallituksen esityksestä laiksi maatilalain muuttamisesta**

Eduskunta on 7 päivänä lokakuuta 1988 lähettänyt valiokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 140.

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina erikoistutkija Seppo Hassinen maa- ja metsätalousministeriöstä, osastopäällikkö Jouko Sirén ja arkkitehti Eero Väänänen maatilahallituksesta, toimistopäällikkö Heimo Tuomarla työsuojeluhallituksesta, agronomi Ilpo Mattila Maataloustuottajain Keskusliitosta ja agronomi Ola Rosendahl Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbundista.

Hallituksen esitys

Hallituksen esityksen tarkoituksena on maatilalain muuttaminen siten, että lain perusteella voitaisiin myöntää lainaa nykyisten lainoituskohteiden lisäksi myös toimenpiteisiin, joilla nostetaan tai ylläpidetään maatalan talouskeskusalueen sisällä sijaitsevien asuin- tai muiden rakennusten laatu- ja varustetasoa. Tähän liittyen otettaisiin käyttöön uutena lainamuotona asuinympäristön parantamislaina. Lainan myöntäminen edellyttäisi, että toimenpide on kulttuurihistoriallisista tai rakennustaiteellisista syistä perusteltu tai että se on rakennusten tai alueen kunnossapidon kannalta tarpeellinen ja tällöin suoritetaan yhdessä rakennuksen rakentamisen, laajentamisen tai peruskorjaamisen kanssa tai erikseenkin, kun lainansaajana olisi jäljempänä tarkoitettu iäkäs henkilö.

Asuinympäristön parantamislainaa voitaisiin myöntää maatilatalouden kehittämisrahaston varoista joko pitkäaikaisena tai lyhytaikaisena lainana taikka korkotukilainana. Lyhytaikaista lainaa voitaisiin myöntää maatilalain 2 §:ssä tarkoitettujen muiden kuin maatilatalouden harjoittamista ja henkilökohtaisia ominaisuuksia koskevien edellytysten estämättä. Pitkäaikaisen asuinympäristön parantamislainan samoin kuin asuinrakennuksen laajentamiseen

tai peruskorjaamiseen myönnetyn lainan lyhennykset ja korot katsottaisiin ilman suoritusta maksetuiksi lainaehtojen mukaan, jos laina on myönnetty tai siirretty heikossa taloudellisessa asemassa olevalle 65 vuotta täyttäneelle henkilölle taikka tällaiselle henkilölle ja hänen puolisolleen.

Samalla lakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että asuinrakennuksen rakentamista ja laajentamista koskevasta enimmäispinta-alarajoituksesta (140 m²) voitaisiin rakennuksen laajentamisen osalta erityisistä syistä poiketa, jolloin lainoitettava enimmäispinta-ala voisi olla enintään 160 m². Rakentamis-, asunto- ja asuntokorkotukilainaa myönnettäessä olisi kiinnitettävä huomiota rakennusten teknillisen, taloudellisen ja sosiaalisen tarkoituksenmukaisuuden ohella myös niiden ympäristölliseen sopivuuteen.

Lisäksi ehdotetaan maatilalakia muutettavaksi siten, että lainaa voitaisiin myöntää myös toimenpiteisiin, joilla parannetaan maatalan rakennusten ja laitteiden toimivuutta työsuojelun kannalta. Tähän liittyen otettaisiin käyttöön uutena lainamuotona työympäristön parantamislaina. Lisäksi voitaisiin myöntää avustusta sellaisten tavanomaista korkeampien suunnittelukustannusten kattamiseen, jotka aiheutuvat työsuojelullisten näkökohtien huomioon ottamisesta suunnittelussa.

Työympäristön parantamislainaa voitaisiin myöntää sekä maatilatalouden kehittämisrahaston varoista että korkotukilainana sellaisiin pienehköihin korjauksiin, joita ei katsota peruskorjauksiksi. Lainaa voitaisiin myöntää myös välttämättömän elottoman maatalousirtaimiston hankkimiseen, jos hankinta on ilmeisen tarpeellinen työsuojelun kannalta. Lainan myönnettäisiin lyhytaikaisena samoin ehdoin kuin irtaimistolainakin.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu.